Un departe care poate deveni tot mai Aproape

On Aprilie 18, 2016

Învață sa faci diferența între ceea ce îți este dat sa iei parte și ceea ce recepționezi, pentru a obține o perspectivă diferită asupra parcursului și evoluției tale.

Cochetam cu ideea de a mă strecura într-o parte neașteptată a dimensiunii mele superioare, de a mă afla permanent în dinamismul sănătos al unui parcurs având ca obiect tocmai pasiunea mea pentru leadership. Era ca și când ar fi trebuit să întâlnesc niște bucăți pierdute din mine, forme care le iau adevărurile unor idei periculoase, în inima unei realități care întrece orice așteptări prin forța care ordonează infinita mișcare a lumii.

Era numai o credință care întrecea experiența interioară, necutezând a o contesta în vreun fel, întovărășind anticipația unui "departe" ce se arăta destul de convingător, dinspre partea unei dovezi că existam prin prezența integratoare a unei conștiințe frământate, aflate în perpetuă căutare de răspunsuri, ce acum se confesează. Eternitatea devenise brusc doar o clipă, iar eu mă preschimbasem într-un înțeles al ei, rămas același până la instaurarea hazardului.

Dar înainte de a dezvolta simptomele asociate unui nou început de lume, trebuia să port cu mine, inexorabil, infernul unui capăt de drum, întrevăzut prin lentila clarificatoare a unui intelect cunoscător, diferit de orice altă producție de percepții a realității în permanentă schimbare. Pe care le consideram trebuincioase în urma experiențelor de viață trăite, în care binele depășise cantitativ răul.

Leadership: Contribui la evaluarea propriei funcționalități din perspectiva unei gândiri care se implică propriu-zis în evenimentul revelării unui nou sens al existențialității, cel al descoperirii lumii unui protagonist pus să înfrunte consecințele unei apropieri de reperele unei identități inalterabile?

Leadershipul era asemănător cu un deșert cu foarte puține oaze, dar nesfârșit de lung, în care naufragiase speranța de a-mi găsi un rost în planul înalt al unei rațiuni care se credea atotputernică. Tot timpul eram înconjurat de un misterios proces numit încurcătură, o imagine a unui parcurs care se extindea progresiv spre cursul unei învârtiri în jurul conceptului de "operă literară".

Minutus Lausus Manilianus, membru al senatului Romei, îl încuraja pe Flavius Vespasian, după ce acesta a fost încoronat împărat într-o perioadă de instabilitate politică (război civil) și criză economică:

- Ai fost ales de zei, Flavius, și fără îndoială că vei fi un împărat bun. Amintește-ți de acel tată care dorea ca fiul lui să învețe să cânte la flaut și l-a trimis la cel mai puțin talentat profesor. Când toată lumea s-a mirat de alegerea lui, el a spus: *"Așa va învăța cum nu trebuie să cânte"* . La fel ai procedat și tu, i-ai urmărit de la distanță pe atâția împărați lipsiți de înzestrări, că acum știi cu siguranță ce nu trebuie să faci.

Când opera literară absoarbe total expresia unei gândiri care se străduiește să dezvăluie totul a priori, menținându-și transparența simbolică, deschiderea spre alteritate, atunci vorbim despre competența autentică de a te proiecta în planul unei realități metafizice. Un nou sens al existențialității devine cuprins între rațiunea de a te pune în valoare și prilejul conținu de te împăca cu tine însuți în ipostaza unui protagonist pus să înfrunte consecințele unei apropieri accentuate de reperele unei identități inalterabile.

Leadership: Întovărășești anticipația convingătoare a unui "departe", dinspre partea unei dovezi că exiști prin prezența integratoare a unei conștiințe aflate în perpetuă căutare de răspunsuri?

Pentru ca forța rezultantă a devenirii tale să nu fie nulă, trebuie să devii un proiectant al evenimentelor în al cărui centru se află detaliile unei experiențe anterioare. Să faci diferența dintre ceea ce ai trăit și ce trăiești în prezent, găsind satisfacție în determinarea a ceea ce trebuie să știi, ce aptitudini trebuie să deprinzi pentru a-ți lămuri rostul în lume, este un proces de dezvoltare calitativă, de adăugare a cunoștințelor noi la cele vechi.

Pentru ca devenirea ta să corespundă imaginii proprii leadershipului, depinzând de anticipația pe care o reprezintă orice proiectare a ta în viitor, fiind altcineva decât ai fost inițial, trebuie să te descoperi dintr-o altă perspectivă de abordare a experienței de sine, într-un context mai larg. Ea trebuie controlată asemenea unei idei periculoase care nu trebuie să circule în lume, dar care totuși trebuie demonstrată pentru a dovedi dezarmarea ei în fața fatalității.

Imaginează-ți un oraș care a suferit pierderi majore, precum Roma incendiată de Nero, oamenii înfometați luptă pentru fiecare casă, pentru fiecare fărâmă de pâine, iar focul și groaza continuă să se răspândească.

Experiența aceasta, amestecându-se într-o încăierare generală de negări și visări, lupte și neputințe, dinspre partea unei lumi rănită de atâtea încercări și dezamăgiri, îți poate asigura o varietate de contexte ale învățării din ceea ce nu-ți place, din ceea ce nu te ajută și n-are ce căuta în povestea ta.

Leadership: Care este amănuntul care definește unicitatea relației tale dintre ceea ce simți că nu ai putut controla și ceea ce ți se întâmplă acum?

Învață sa faci diferența între ceea ce îți este dat sa iei parte și ceea ce recepționezi, pentru a obține o perspectivă diferită asupra propriei realități, asupra parcursului și evoluției tale. Experiența anterioară poate să faciliteze plasarea ta într-un fel de oglindă a realității care întrece orice așteptări prin forța care ordonează infinita mișcare a lumii. A recepționa înseamnă să preiei doar învățătura acelor capitole parcurse din povestea lumii necesare evoluției tale.

Nu este vorba doar de a nu rămâne sclavul unei interiorități solitare, incapabil să-ți mai întărești crezurile, sau să le pui în practică. Ci mai cu seamă de refuzul de a te privi ca simplu accident al unui *Carpe Diem* care nu are niciun fel de valabilitate asupra intenției de a îmbunătăți „întregul” unui mare destin.

Numai omul superficial vrea să atingă o formă de absolut care să dea un sens mai profund vieții, fără să-și încredințeze năzuințele acelei versiuni a sinelui ce se arată destul de interesat să înțeleagă, să folosească lumea și de a trăi în ea, prin acea manevră de a scoate în evidență amănuntul care colorează parcursul evoluției sale.

Care este amănuntul care definește unicitatea relației tale dintre ceea ce simți că nu ai putut controla și ceea ce ți se întâmplă acum?

În cazul împăratului Flavius Vespasian, amănuntul a fost modul în care s-a raportat la evenimente, chiar și atunci când ele erau ambigue, fiind întovărășit de anticipația convingătoare a unui "departe" care a devenit tot mai Aproape, benefic revelării unei fațete noi ale realității în care el urma să ocupe locul central.

Leadershipul, ca expresie a creației literare, este locul central pe care îl ocupi în interiorul unei realități diferite de tot ce cunoșteai despre tine, care devine imprevizibilă pe măsură ce devii protagonistul unei povești adevărate începute cu mult timp în urmă de altcineva.

Un departe care poate deveni tot mai Aproape este ceea ce aștepți să ți se întâmple, hotărât de Ego-ul care îți supra-încarcă mentalul cu o sumedenie de întrebări a căror răspuns, la multe dintre ele, ți-l relevă numai maturitatea și experiența de viață.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-departe-care-poate-deveni-tot-mai-aproape.html